

nummerering af de følgende Paragraffer, men det er jo et rent formelt Spørgsmaal.

Med Hensyn til selve Forslaget skal jeg indskrænke mig til faa Bemærkninger. Det er blevet nødvendigt at faa tilvejebragt en saadan Beslutning, der danner en Slags Forretningsorden for Statsrevisionen, thi selve Loven om Statsrevisionen er jo meget kortfattet, priselig kort i sine Udtryk. Det skal for det første afgøres, hvorledes Statsrevisorerne skal vælges, eller strengt taget ikke, hvorledes de skal vælges, thi det bestemmes i Grundlovens § 49, men om de skal vælges for eet eller flere Aar ad Gangen. Nu er Forholdet det, at de vælges for eet Aar ad Gangen. I Forslaget til Beslutning foreslaas det, at de skal vælges for 4 Aar ad Gangen. Deraf følger igen, at der maa være Suppleanter for Statsrevisorerne, idet det jo kunde hænde, at en af dem maatte gaa ud i Løbet af de 4 Aar.

Saa er der nogle Bestemmelser om den rent forretningsmæssige Fremgangsmaade ved Valg af Formand og Næstformand.

I § 3 er der en Bestemmelse om, at Arbejdet fordeles mellem Statsrevisorerne ifølge Beslutning i et Fællesmøde.

I § 4 skal for det første indsættes Datoen for Lovens Ikrafttræden — det er Lov Nr. 180 af 31. Marts i Aar. I øvrigt vil man lægge Mærke til, at der i § 4 indrømmes den enkelte Statsrevisor Ret til at faa sine særlige Betragtninger og sine særlige Forslag til Beslutning fremsat i Betænkningen. Det samme gør sig gældende i § 7, hvor der ligeledes tales om Statsrevisorerens Skøn, og dette gælder ikke blot det fælles Skøn, der kan komme, men ogsaa den enkeltes Skøn. Ligeledes hedder det i § 8: „Ethvert Mindretal har Ret til at fordre sit Udkast uforandret optaget i Betænkningen“.

Ogsaa Bestemmelserne om Statsrevisorerens Lønning hører her ind under, og der blev man med Folketinget enig om at bestemme Lønnen til 3,600 Kr. for hver Statsrevisor. Det forudsættes jo, at de vil faa noget mere Arbejde — og ogsaa kunne gøre noget mere Gavn — end hidtil, og derfor er det rimeligt, at deres Løn forhøjes. Jeg ser af Forhandlingerne i Folketinget, at der dér har været delte Meninger om det; det fremgaar af Ordførerens Udtalelser, at nogle har ment, at det var for meget, andre, at det var for lidt. Man er imidlertid blevet staaende ved 3,600 Kr., og det vil jeg anbefale, at man her slutter sig til. — Dernæst er der en Bestemmelse

om, at naar en Statsrevisor har virket som saadan i mindst 10 Aar, enten uafbrudt eller med Afbrydelser, falder han ind under Pensionslovens almindelige Bestemmelser, og der er ogsaa en Bestemmelse om, at for saa vidt han er pensionsberettiget eller har hævet Pension, har hans Enke Krav paa Efterløn efter Reglerne i Pensionsloven. Dernæst er der en Bestemmelse om, at en Stedfortræder skal have det samme Vederlag pr. Maaned, som ellers Statsrevisorerne har, for den Maaned eller Del af en Maaned, i hvilken han har virket.

Endelig er der nærmere Bestemmelser om Statsrevisorerens Medhjælp, idet det i den nuværende § 10 bestemmes, at Statsrevisionen er berettiget til at antage en Sekretær og desuden anden Medhjælp. Statsrevisorerne bestemmer Lønningen til Sekretæren og Honorarer for anden Medhjælp, og det er for Tydeligheds Skyld tilføjet, at Sekretæren fungerer som Chef for den øvrige Medhjælp, saaledes at det Arbejde, de yder, gaar igennem ham til Statsrevisorerne. Saa er der føjet til, at Sekretæren er berettiget til Efterløn efter de for Rigsdagens Tjenestemænd gældende Regler.

Det vil, som sagt, være rigtigt — og det er ogsaa sket i Folketinget — at tilføje en ny § 11, som siger, at denne Beslutning træder i Kraft samtidig med Lov Nr. 180 af 31. Marts 1917 om Revisionen af Statsregnskabet.

Jeg skal saaledes anbefale Forslaget til Beslutning og skal drage Omsorg for, at der til anden Behandling kommer til at foreligge de nødvendige Ændringsforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg bør maaske bekræfte overfor det høje Landsting, hvad der ogsaa blev sagt i Folketinget, at selv om § 6 udgaar af dette Forslag til Beslutning, hvor den vel formelt heller ikke hører hjemme, vil ikke des mindre den i § 6 fremsatte Bestemmelse om, at Hovedrevisors Protokol sammen med Administrationens Besvarelse og Ministerens Decision vil blive overgivet til Statsrevisoratet, blive fulgt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—11 i Forslaget til Beslutning (se Tillæg A. Sp. 5179) og dets Overgang til anden (sidste) Behandling vedtoges uden Afstemning.